ـُثُمَّ صَارَتْ كَلِمَةُ الرَّبِّ إِلَى إِرْمِيَا ثَانِيَةً وَهُوَ مَحْبُوسٌ بَعْدُ فِي دَارِ السِّجْنِ، 2ُهَكَـذَا قَـالَ الـرَّبُّ صَانِعُهَـا، الـرَّبُّ مُصَوِّرُهَا لِيُثَبِّتُهَا، يَهْوَهُ اسْمُهُ، ۚأَدْعُنِي فَأْجِيبَكَ وَأَخْبِرَكَ بِعَظَائِمَ وَعَوَائِصَ لَمْ تَعْرِفْهَا. ۗ لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ عَنْ بُيُوتِ هَذِهِ الْمَدِينَةِ وَعَنْ بُيُوتِ مُلُوكِ يَهُوذَا الَّتِي هُدِمَتْ لِلْمَتَارِيسِ وَالْمَجَانِيقِ، أَيَأْتُونَ لِيُحَارِبُوا الْكِلْدَانِيِّينَ وَيَمْلأُوهَا مِنْ جِيَفِ النَّاسِ الَّذِينَ ضَرَبْتُهُمْ بغَصَبِي وَغَيْظِي وَالَّذِينَ سَتَرْتُ وَجْهِي عَنْ هَذِهِ الْمَدِينَةِ لأُجْـل كُـلِّ شَرِّهِمْ. ۚهَنَنـَذَا أَضَعُ عَلَيْهَـا رِفَـادَةً وَعِلاَجِـاً وَأَشْفَيهِمْ وَأَعْلِنُ لَهُمْ كَثْرَةَ السَّلاَمِ وَالأَمَانَةِ. ۗ وَأَرُدُّ سَبْيَ يَهُوذَا وَسِبْيَ اِسْرَائِيلَ وَأَبْنِيهِمْ كَالأَوَّلَ. ۚ وَأَطَهِّرُهُمْ مِنْ ِكُلِّ إِثْمِهِمِ الَّذِي أَخْطَأُوا بِهِ إِلَيَّ وَأَغْفِرُ كُلَّ ذُنُوبِهِمِ الَّتِي أُخْطَأُوا بِهَا إِلَيَّ، وَالَّتِي عَصَوْا بِهَا عَلَيَّ. ۖفَتَكُونُ لَِيَ اسْمَ فَـرَحِ لِلتَّسْبِيَحِ وَلِلزِّينَةِ لِلَـدَى كَٰلِّ أَمَـم الأَرْضِ، الَّذِيـنَ يَسْمَعُونَ بِكُلِّ الْخَيْرِ الَّذِي أَصْنَعُهُ مَعَهُمْ، فَيَخَافُونَ وَيَرْتَعِدُونَ مِنْ أَجْلِ كُلِّ الْخَيْرِ وَمِنْ أَجْلِ كُلِّ السَّلاَمِ الَّذِي أَصْنَعُهُ لَهَا.¹¹هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، سَيُسْمَعُ بَعْدُ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ الَّذِي تَقُولُونَ إِنَّهُ خَرِبٌ بِلاَ إِنْسَانِ وَبِلاَ حَيَوَانِ فِي مُدُن يَهُوذَا وَفِي شَوَارِعِ أُورُشِلِيمَ الْخَرَبَةِ بِلاَ إِنْسَانَ وَلاَ سَاكِن وَلاَ بَهِيمَةٍ 11 صَوْتُ الطَّرَبِ وَصَوْتُ الْفَرَحِ، صَـوْتُ الْعَريسُ وَصَـوْتُ الْعَـرُوسِ، صَـوْتُ الْقَـائِلِينَ، احْمَـدُوا رَبُّ الْجُنُودِ لأَنَّ الرَّبَّ صَالِحٌ، لِأنَّ إِلَى الأبَـدِ رَحْمَتَهُ. صَوْتُ الَّذِينَ يَأْتُونَ بِذَبِيحَةِ الشَّكْرِ ۚ إِلَى بَيْتِ الرَّتِّ لأَنِّي أَرُدُّ سَبْىَ الأَرْضِ كَالأَوَّلِ، يَقُولُ الرَّبُّ.12هَكَذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، سَيَكُونُ بَعْدُ فِي هَذَا الْمَوْضِعِ الْخَرِبِ بِلاَ إِنْسَانِ وَلاَ بَهِيمَةِ وَفِي كُلِّ مُدُنِهِ مَسْكَنُ الرُّعَاةِ الْمُرَّبِضِينَ الْغَنَمَ. 13في مُدُن الْجَبَل وَمُدُن السَّهْل وَمُدُن الْجَنُوبِ وَفِي أَرْضِ بِنْيَامِينَ وَحَوَالَيْ أُورُشَلِيمَ وَفِي مُدُنِ يَهُـوذَا، تَمُـرُّ أَيْضِاً الْغَنَـمُ تَحْـتَ يَـدَى الْمُحْصِـي يَقُـولُ الرَّبُّ. 14 هَا أَيَّامُ تَأْتِي يَقُولُ الرَّبُّ وَأَقِيمُ الْكَلِمَةَ الصَّالِحَةَ الَّتِي تَكَلَّمْتُ بِهَا إِلَى بَيْتِ إِسْرَائِيلَ وَإِلَى بَيْتِ يَهُوذَا ¹⁵فِي تِلْكَ الأَيَّام وَفِي ذَلِكَ الرَّمَانِ أَبْبُ لِدَاوُدَ غُصْنَ الْبِرِّ، فَيُجْرِي عََدْلاً وَبِرَّاً فِي الأَرْضِ 16ُفِي تِلْكَ الأَيَّام يَخْلَصُ يَهُوذَا وَتَسْكُنُ أُورُشَلِيمُ آمِنَةً، وَهَذَا مَا تَتَسَمَّى بِهِ الرَّتُّ بِرُّنَا 1⁄1 لِأَنَّهُ هَكَذَا قَالَ الرَّتُّ، لاَ يَنْقَطعُ لدَاوُدَ إِنْسَانٌ يَجْلِسُ عَلَى كُرْسيِّ بَيْتِ إِسْرَائيلَ، 18وَلاَ يَنْقَطِعُ لِلْكَهَنَةِ اللَّاوِيِّينَ إِنْسَانٌ مِنْ أَمَامِي يُصْعِدُ مُحْرَقَةً وَيُحْرِقُ تَقْدِمَةً وَيُهَيِّئُ ذَبِيحَةً كُلَّ الأَيَّامِ. 11 ثُمَّ صَارَتْ كَلِمَةُ

¹Und des HERRN Wort geschah zu Jeremia zum andernmal, da er noch im Vorhof des Gefängnisses verschlossen war, und sprach: 2So spricht der HERR, der solches macht, tut und ausrichtet, HERR ist sein Name: Rufe mich an, so will ich dir antworten und will dir anzeigen große und gewaltige Dinge, die du nicht weißt. 4Denn so spricht der HERR, der Gott Israels, von den Häusern dieser Stadt und von den Häusern der Könige Juda's, welche abgebrochen sind, Bollwerke zu machen zur Wehr. 5 Und von denen, so hereingekommen sind, wider die Chaldäer zu streiten, daß sie diese füllen müssen mit Leichnamen der Menschen, welche ich in meinem Zorn und Grimm erschlagen will; denn ich habe mein Angesicht vor dieser Stadt verborgen um all ihrer Bosheit willen: Siehe, ich will sie heilen und gesund machen und will ihnen Frieden und Treue die Fülle gewähren. Denn ich will das Gefängnis Juda's und das Gefängnis Israels wenden und will sie bauen wie von Anfang⁸und will sie reinigen von aller Missetat, damit sie wider mich gesündigt haben, und will ihnen vergeben alle Missetaten, damit sie wider mich gesündigt und übertreten haben. Und das soll mir ein fröhlicher Name, Ruhm und Preis sein unter allen Heiden auf Erden, wenn sie hören werden all das Gute, das ich ihnen tue. Und sie werden sich verwundern und entsetzen über all dem Guten und über all dem Frieden, den ich ihnen geben will. 10 So spricht der HERR: An diesem Ort, davon ihr sagt: Er ist wüst, weil weder Leute noch Vieh in den Städten Juda's und auf

Jeremiah 33

den Gassen zu Jerusalem bleiben, die so verwüstet sind, daß weder Leute noch Vieh darin sind, 11 wird man dennoch wiederum hören Geschrei von Freude und Wonne, die Stimme des Bräutigams und der Braut und die Stimme derer, so da sagen: "Danket dem HERRN Zebaoth, denn er ist freundlich, und seine Güte währet ewiglich", wenn sie Dankopfer bringen zum Hause des HERRN. Denn ich will des Landes Gefängnis wenden wie von Anfang, spricht der HERR. ¹²So spricht der HERR Zebaoth: An diesem Ort, der so wüst ist, daß weder Leute noch Vieh darin sind, und in allen seinen Städten werden dennoch wiederum Wohnungen sein der Hirten, die da Herden weiden. ¹³In Städten auf den Gebirgen und in Städten in Gründen und in Städten gegen Mittag, im Lande Benjamin und um Jerusalem her und in Städten Juda's sollen dennoch wiederum die Herden gezählt aus und ein gehen, spricht der HERR. 14 Siehe, es kommt die Zeit, spricht der HERR, daß ich das gnädige Wort erwecken will, welches ich dem Hause Israel und dem Hause Juda geredet habe. 15 In denselben Tagen und zu derselben Zeit will ich dem David ein gerechtes Gewächs aufgehen lassen, und er soll Recht und Gerechtigkeit anrichten auf Erden. 16 Zu derselben Zeit soll Juda geholfen werden und Jerusalem sicher wohnen, und man wird sie nennen: Der HERR unsre Gerechtigkeit. 17 Denn so spricht der HERR: Es soll nimmermehr fehlen, es soll einer von David sitzen auf dem Stuhl des Hauses Israel. 18 Desgleichen soll's nimmermehr fehlen, es sollen Priester und Leviten sein vor mir, die da

الرَّبِّ إِلَى إِرْمِيَا، 20 هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، إِنْ نَقَصْتُمْ عَهْدِي مَعَ اللَّهُارِ وَعَهْدِي مَعَ اللَّيْلِ حَتَّى لاَ يَكُونَ نَهَارُ وَلاَ لَيْلُ فِي وَقْتِهِمَا أَنْ فَإِنَّ عَهْدِي يَنْقَصُ، فَلاَ يَكُونُ لَهُ ابَّنْ مَالِكاً عَلَى كُرْسِيِّهِ، وَمَعَ اللَّوِيِّينَ الْكَهَنَةِ يَكُونُ لَهُ ابَّنْ مَالِكاً عَلَى كُرْسِيِّهِ، وَمَعَ اللَّوِيِّينَ الْكَهَنَةِ عَلَيْوَرُمْلَ الْبَحْرِ لاَ يُعَدُّ وَرَمْلَ الْبَحْرِ لاَ يُعَدُّ وَرَمْلَ الْبَحْرِ لاَ يُعَدُّ وَرَمْلَ الْبَحْرِ لاَ يُحْصَى، هَكَـذَا أَكُنَّـرُ نَسْلَ دَاوُدَ عَبْدِي وَاللَّوِيِّينَ لللَّوِيِينِ لللَّوِيِّينِ اللَّوِيِّينِ اللَّوِيِّينِ النَّوِيِّينِ النَّوْلِينِ الْجَالَٰوِيِينِينَ الْالَّيْنِ اخْتَارُهُمَا لَرَّبُّ إِلَى إِرْمِياً الْآيْنِ اخْتَارُهُمَا لَكَبُونُوا مَعْنِي حَتَّى لاَ يَكُونُوا لَكَبُّ لَمْ الرَّبُّ قَدْ رَفَضَهُمَا. فَقَدِ اخْتَقَرُوا شَعْبِي حَتَّى لاَ يَكُونُوا لَكُونُ اللَّيْنِ اخْتَارُهُمَا الرَّبُّ إِنْ كُنْتُ لَمْ أَجْعَلْ عَلَيْ اللَّيْنِ الْعَلْمُ اللَّيْنِ اخْتَلَمُ اللَّيْنِ الْمَعْمُ، وَقَدِ اخْتَقَرُوا شَعْبِي حَتَّى لاَ يَكُونُوا بَعْدُ وَمِنْ وَدَاوُدَ عَبْدِي عَلَيْ لَوْ اللَّيْسِ أَنْ وَلَوْلَ مَا لَوْلَ اللَّيْنِ أَوْلِيَ الْمَعْمُ وَالْوَلَ مَنْ اللَّيْنِ أَوْلُونَ وَاللَّيْ أَوْلُونُ مَا اللَّهُ مِنْ وَالْوَيْمِ وَدَاوُدَ عَبْدِي وَلاَ آخُدُ مِنْ لَا أَرْفُضُ نَسْلَ يَعْقُوبَ وَدَاوُدَ عَبْدِي وَلَا آخُدُ مِنْ نَسْلِهِ خُكَاماً لِنَسْلِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَالْمَعُونُ وَلِولَا مَعْهُمْ.

Jeremiah 33

Brandopfer tun und Speisopfer anzünden und Opfer schlachten ewiglich. 19 Und des HERRN Wort geschah zu Jeremia und sprach: 20 So spricht der HERR: Wenn mein Bund aufhören wird mit Tag und Nacht, daß nicht Tag und Nacht sei zu seiner Zeit.²¹so wird auch mein Bund aufhören mit meinem Knechte David, daß er nicht einen Sohn habe zum König auf seinem Stuhl, und mit den Leviten und Priestern, meinen Dienern.²²Wie man des Himmels Heer nicht zählen noch den Sand am Meer messen kann, also will ich mehren den Samen Davids, meines Knechtes, und die Leviten, die mir dienen. 23 Und des HERRN Wort geschah zu Jeremia und sprach: 24 Hast du nicht gesehen, was dies Volk redet und spricht: "Hat doch der HERR auch die zwei Geschlechter verworfen, welche er auserwählt hatte": und lästern mein Volk, als sollten sie nicht mehr mein Volk sein.²⁵So spricht der HERR: Halte ich meinen Bund nicht Tag und Nacht noch die Ordnungen des Himmels und der Erde. 26 so will ich auch verwerfen den Samen Jakobs und Davids. meines Knechtes, daß ich nicht aus ihrem Samen nehme, die da herrschen über den Samen Abrahams, Isaaks und Jakobs. Denn ich will ihr Gefängnis wenden und mich über sie erbarmen.